

4 (148)
квітень
2012

ПРАЦЯ І ЗАКОН

Почни з найважливішого!

Праця жінок

Співпраця
з вагітною жінкою

Права одионоких
батька та матері
Вступ працівника
у шлюб: зміни у
кадрових документах

Права одиноких батька та матері

Сьогодні багатьом здається, що у питанні рівності прав жінок і чоловіків в Україні маємо достатню рівновагу та жодних серйозних підстав для перегляду таких прав не існує. Проте наявна у країні практика демонструє протилежне. Причому мова йде не лише про права жінок, але і про права чоловіків.

Олена ЗАЙЦЕВА,
старший юрист
ЮФ Cai & Lenard

Пропоную розглянути певні розбіжності, на які може наштовхнутися чоловік, намагаючись реалізувати права, які мають жінки в аналогічних ситуаціях. Мова йде про виховання та утримання дітей одиноким батьком, про неможливість отримання ним деяких пільг та переваг, що поки належать лише одинокій матері.

Порівняємо поняття «одинока матір» та «одинокий батько». Чіткого визначення вказаних понять законодавство не містить, заміняючи їх характеристиками, необхідними для надання тих чи інших прав або пільг. Почати можна ще з 1992 р., коли ЗУ «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» № 2811-XII від 21.11.1992 так охарактеризував **одиноку матір**, яка має право на допомогу на дітей: жінка, що не перебуває у шлюбі, якщо у свідоцтві про народження дитини відсутній запис про батька дитини або запис про батька проведено у встановленому порядку за вказівкою матері. При цьому було визначено, що жінка, яка має дітей від особи, з якою вона не перебувала і не перебуває в зареєстрованому шлюбі, але з якою вона веде спільне господарство, разом проживає і виховує дітей,

не має права на одержання допомоги, установленої для дітей одиноким материм.

Пленум ВСУ визначив поняття одинокої матері у Постанові «Про практику розгляду судами трудових спорів» № 9 від 06.11.92: **одинокою матір'ю** була визнана «жінка, яка не перебуває у шлюбі і у свідоцтві про народження дитини якої відсутній запис про батька дитини або запис про батька зроблено в установленому порядку за вказівкою матері, або вдова, інша жінка, яка виховує і утримує дитину сама». І до сьогодні в офіційних документах при визначенні поняття «одинока матір» досить часто робиться посилення саме на положення з вказаної Постанови.

Водночас визначення «одинокий батько» вказані джерела взагалі не містили. Не змінюючи термін «допомога одиноким материм», Закон «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» № 2811-XII від 21.11.1992 включав тільки одне положення, яке давало батьку право на таку ж допомогу на дітей, яку мали одинокі матері. Це було положення щодо права на допомогу для вдівця з дітьми, який не одержував на них пенсію в разі втра-

ти годувальника або соціальну пенсію. Лише з кінця березня 2005 р. у вказане положення був доданий термін «право на допомогу одиноким батькам».

Тим не менш у іншій, більш вузькій сфері, поняття «одинокий батько» згадується набагато раніше. Так, в Законі «Про відпустки», який набрав чинності в 1997 р., надане визначення і **одинокого батька** – чоловіка, що виховує дитину без матері, і **одинокої матері** – жінки, що виховує дитину без батька. Тобто слово «утримує» було видане з обов'язкових характеристик, які давали право на пільги. Проте дані положення стосуються правовідносин у сфері відпусток. У КЗпПУ поняття «батько, який виховує дитину без матері» присутнє з жовтня 1998 р. і теж стосується права на додаткову відпустку.

У минулому році щодо терміну «одинокий батько» відбулися досить суттєві зміни. Так, у червні 2011 р. Сімейний кодекс України (ст. 143) був доповнений положенням, згідно з яким у разі, якщо батько не перебуває у шлюбі, він набуває статусу одинокого батька. Таким чином, у законодавстві з'явилася досить чітка загальна

характеристика терміну. Стосовно поняття «одинока матір», якщо абстрагуватися від додаткових вимог, необхідних для одержання певних пільг, то його на сьогодні також можна визначити як «жінка, яка має дітей, але не перебуває у шлюбі». При чому, як щодо чоловіка, так і щодо жінки, до уваги має братися як зареєстрований, так і не зареєстрований (фактичний, цивільний) шлюб.

Варто зазначити, хоча поняття «одинока матір» нерозривно пов'язане з незаміжньою жінкою, є випадки, коли пільги одинокої матері має право отримувати особа, яка перебуває у шлюбі. Зокрема, право на допомогу на дітей одиноким матерям (батькам) не втрачають особи, які зареєстрували новий шлюб але при цьому один з батьків помер, а діти всиновлені не були. Тобто, особа фактично може перебувати у шлюбі, але матиме право на допомогу на дітей одиноким матерям (батькам). У сфері відпусток основним критерієм визначення права на додаткову відпустку одинокій матері (батьку) є факт самостійного виховання, а не утримання дитини. Якщо керуватися роз'ясненням Міністерства праці та соціальної політики (Лист № 235/0/15-08/13 від 14.04.2008), жінка, яка зареєструвала новий шлюб, але при цьому виховує дитину сама, теж має право на додаткову відпустку. При цьому, на відміну від випадку з державною допомогою на дітей, обидва батьки дитини можуть бути живі.

Таким чином, варто враховувати, що у різних правовідносинах при визначенні права на допомогу чи пільгу одинокій матері (батьку) можуть застосовуватися нетотожні вимоги до особи. Це пов'язано з різною природою пільг та підстав для їх призначення.

Які ж саме пільги можуть отримати одинока матір чи батько і чи відрізняються ці пільги?

Для одинокої матері перелік пільг значно ширший і включає в себе:

- право на додаткову відпустку;
- право на допомогу на дітей за умови самостійного виховання дитини;
- право на першочергове отримання жилих приміщень (потребуючим поліпшення житлових умов одиноким матерям);
- право на надання додаткових гарантій щодо працевлаштування;
- право на зменшення суми загального місячного оподатковуваного доходу, отримуваного від одного роботодавця у вигляді заробітної плати, на суму податкової соціальної пільги;

• заборону відмовляти жінкам у прийнятті на роботу і знижувати їм заробітну плату з мотивів, пов'язаних з наявністю дитини віком до 14 років або дитини-інваліда;

- заборону звільнити одиноких матерів з ініціативи власника або уповноваженого ним органу, крім випадків повної ліквідації підприємства, установи, організації, коли допускається звільнення з обов'язковим працевлаштуванням;

• обов'язок розглядати безпосередньо в районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судах спори про відмову у прийнятті на роботу одиноких матерів – при наявності дитини віком до 14 років.

До даних пільг також додаються ті, які стосуються всіх жінок, зокрема щодо надурочних робіт та відряджень.

Що ж стосується прав одинокого батька, то маємо наступні **обмеження** порівняно з наданим вище переліком пільг для одиноких матерів:

- право на допомогу на дітей надається одинокому батьку лише у разі смерті дружини;
- одинокому батьку не передбачено надання додаткових гарантій щодо працевлаштування;
- одинокий батько не має права на першочергове отримання жилих приміщень, у випадку коли потребує поліпшення житлових умов;
- не встановлено обов'язок розглядати спори про відмову у прийнятті на роботу одинокого батька (при наявності дитини віком до 14 років) безпосередньо в районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судах.

Таким чином, хоча чоловіки отримали визнання статусу одинокого батька і рівні права з жінками на додаткову відпустку, залишається досить багато аспектів, де права одиноких батьків значно обмежені порівняно з правами одиноких матерів. Зокрема, у випадку якщо матір дитини жива, але не бере участі у вихованні чи утриманні дитини, батько дитини не може розраховувати на допомогу від держави на дітей відповідно до Закону «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» № 2811-XII від 21.11.1992. Потрібно зазначити, що до кінця березня 2005 р. право на таку допомогу мали лише вдівці та вдови, а до липня 2011 р. – також ті особи, шлюб між якими був розірваний до смерті одного з подружжя. Після 10 липня 2011 р. вказане положення було змінене таким чином, що наявність чи відсутність зареєстрованого шлюбу між батьками не впливає на можливість

отримання допомоги на дітей при смерті одного з батьків.

Визначення переліку пільг – це лише невелика частина справи: для отримання таких пільг необхідно підтвердити статус одинокого батька/матері, довести факт того, що батько/мати не бере участі у вихованні дитини.

Які документи потрібні?

Що стосується пільг від держави, то відповідно до Постанови КМУ «Про затвердження Порядку призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми» № 1751 від 27.12.2001, для отримання допомоги на дітей вимагається подати наступні документи:

- заява про призначення допомоги (форма заяви визначена Наказом Міністерства праці та соціальної політики України № 215 від 8.06.2006);
- витяг з Державного реєстру актів цивільного стану громадян про державну реєстрацію народження дитини, виданий відділом державної реєстрації актів цивільного стану, або довідка про народження, видана виконавчим органом сільської, селищної, міської (крім міст обласного значення) рад, із зазначенням підстави внесення відомостей про батька дитини до актового запису про народження дитини відповідно до абзасу першого ч. 1 ст. 135 Сімейного кодексу України, або документ про народження, виданий компетентним органом іноземної держави, в якому відсутні відомості про батька, за умови його легалізації в установленому законодавством порядку;
- копія свідоцтва про народження дитини;
- довідка про проживання дитини з матір'ю, видана за місцем проживання сім'ї.

У разі смерті одного з батьків мати/батько дітей подає відповідну копію свідоцтва про смерть та довідку про те, що вона/він не одержує на дітей пенсію в разі втрати годувальника або соціальну пенсію. Відповідно до Постанови № 1751, з 25.11.2011 свідоцтво про розірвання шлюбу між подружжям у таких випадках подавати не потрібно.

Що стосується пільг від працедавця, то розглянемо ситуацію на прикладі додаткових відпусток. У Роз'ясненні Міністерства праці та соціальної політики України щодо застосування ст. 19 Закону України «Про відпустки» № 235/0/15-08/13 від 14.04.2008, визначено перелік документів, які мають бути подані залежно від статусу особи для отримання додаткової соціальної відпустки.

Так, жінка, яка не перебуває у шлюбі і у свідоцтві про народження дитини якої відсутній запис про батька дитини або запис про батька зроблено в установленому порядку за вказівкою матері, має подати:

- копію свідоцтва про народження дитини;
 - довідку органів запису актів громадянського стану про підстави внесення до книги записів народжень відомостей про батька дитини.
- Жінка, яка є вдовою, має подати:**
- копію свідоцтва про народження дитини;
 - копії свідоцтва про укладення шлюбу;
 - копію свідоцтва про смерть чоловіка.

Розлучена жінка, яка виховує дитину без батька, має подати такі документи:

- копію свідоцтва про народження дитини;
- копію свідоцтва про розірвання шлюбу;

• документ, який підтверджує би те, що батько не бере участі у вихованні дитини.

Жінка, яка вдруге вийшла заміж, але її дитина від первого шлюбу новим чоловіком не висновлена, для отримання такої відпустки має надати:

- документ, який підтверджує би те, що батько дитини не бере участі у її вихованні;
- довідку органу реєстрації актів цивільного стану про те, що дитина новим чоловіком не висновлена.

Для підтвердження права на пільгу батько дитини може подати аналогічні документи, відповідно до ситуації. При цьому, як свідчить практика, у випадку якщо батьки не перебували у офіційному шлюбі, для отримання пільги батьку потрібно буде також довести факт перебування у цивільному шлюбі.

Що стосується документу, який підтверджує, що батько/мати не бере участі у вихованні дитини, це може бути рішення органів опіки та піклування або суду про відсутність участі батька/матері у вихованні дитини, довідка з ЖЕКу про реєстрацію особи за місцем проживання, рішення суду про позбавлення відповідача батьківських прав, ухвала суду або постанова слідчого про розшук відповідача у справі за позовом про стягнення аліментів тощо. При цьому, відповідно до Роз'яснення № 235/0/15-08/13, пред'явлення лише довідки з ЖЕКу про те, що дитина проживає разом з матір'ю/батьком, не дає достатніх підстав стверджувати, що батько не бере участі у її вихованні.

Документи, що дають право на додаткову відпустку, можуть бути надані працедавцю і у інших випадках, коли особа прагне довести своє право на соціальну пільгу, пов'язану з

трудовими відносинами. При цьому, якщо особою не буде доведено факту самостійного виховання дитини чи наявності статусу одинокої матері/батька, працедавець може відмовити у наданні пільги.

Що говорить судова практика?

Суд досить часто стає на сторону прав одиноких матерів і батьків, відновлює у порушених правах і призначає стягнення моральної шкоди, хоча є випадки, коли лише в апеляційній інстанції особа отримує захист свого права на пільгу. Так, рішення по справі щодо поновлення на роботі, стягнення заробітної плати за час вимушеної прогулі, стягнення моральної шкоди, прийняті місцевим судом одного з районів м. Севастополя у 2006 р., було прийняте не на користь позивачки. Зокрема, представник відповідача стверджував, що позивачка розлучена, вимога щодо запису про батька в свідоцтві про народження дитини за вказівкою матері не виконана, тобто позивачка не є одинокою матір'ю і не має права на пільги. Проте дане рішення було скасоване Апеляційним судом м. Севастополя, на підставі того, що відповідно до ЗУ «Про відпустки», одиноку матір визначають як таку, яка виховує дитину без батька, тому участь батька або інших осіб в утриманні дитини не позбавляє матір статусу одинокої. Відповідно, вимоги позивачки були задоволені.

Водночас є випадки, коли суд констатує відсутність підстав для призначення та отримання державної допомоги на дітей. Зокрема, у справі, що розглядалась у Виноградівському районному суді Закарпатської області у листопаді 2011 р. щодо стягнення надміру виплачених коштів, заміжня жінка отримувала допомогу на дітей, батько яких був

живий. Суд став на сторону позивача (Управління праці та соціального захисту населення), оскільки право на допомогу на дітей особі, яка перебуває у шлюбі, надається лише у випадку смерті одного з батьків, якщо діти не були усиновлені новим чоловіком (дружиною).

У судовій практиці трапляються також випадки, коли за захистом своїх прав звертається одинокий батько. Так, рішенням Новомиргородського районного суду Кіровоградської області від 02.02.2010 були частково задоволені позовні вимоги батька щодо поновлення на роботі, стягнення заробітної плати за час вимушеної прогулі, індексації заробітної плати, матеріальної допомоги на оздоровлення та судових витрат. Так, судом було встановлено, що батько офіційно розлучений і виховує самостійно, без матері, неповнолітнього сина, який перебуває на його утриманні, що було підтверджено відповідними доказами. Відповідач посилився на те, що на момент звільнення поняття «батько-одинак» законодавством України не визнанено, офіційно позивач як батько-одинак на обліку в управлінні праці та соціального захисту населення не перебував і про свій статус адміністрацію працедавця ніколи не повідомляв.

Проте суд постановив, що такі доводи є формальними, не ґрунтуються на законі та фактичних обставинах справи, а згідно зі ст. 186-1 КЗпПУ, гарантії, встановлені цією статтею (зокрема щодо звільнення), поширяються також на батьків, які виховують дітей без матері. У результаті суд постановив поновити одинокого батька на роботі і стягнути заробітну плату за час його вимушеної прогулі.

Які позитивні зміни у законодавчому регулюванні

статусу одинокого батька можна очікувати у найближчому майбутньому?

14.02.2012 було зареєстровано законопроект № 10045 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення рівності прав одиноких матерів та одиноких батьків».

Документом пропонується вирівняти ситуацію з пільгами для одиноких батьків:

- надавати додаткові гарантії щодо працевлаштування не лише одиноким матерям, а й батькам;
- зобов'язати розглядати безпосередньо в районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судах спори про відмову у прийнятті на роботу не лише одиноких матерів, а й одиноких батьків (при наявності дитини віком до 14 років);
- надавати право на першочергове надання житлових приміщень не лише потребуючим поліпшення житлових умов одиноким матерям, а й батькам.

На сьогодні даний законопроект лише опрацьовується в Комітеті з питань соціальної політики та праці, проте проект підтриманий без зауважень Головним науково-експертним управлінням, і за висновком цієї установи від 13.03.2012, проект може бути прийнятий за основу у першому читанні.

Як свідчать опитування та дані ЗМІ, сьогодні небагато чоловіків добровільно погоджуються взяти на себе обов'язки з виховання дитини. Проте незалежно від того, було таке рішення добровільним чи вимушеним, чоловік, який самостійно виховує дитину, має бути захищений не менше, ніж одинока жінка. Дискримінаційні розбіжності щодо прав батьків, присутні в українському законодавстві сьогодні, давно мали бути нівелювані.